

и слѣдователно толкова по лесно можемъ и да го кажемъ наизустъ. На таково едно *паяшино обикновѣніе* основава се особенно изученіе-то на Исторія-та, Географія-та и на чюжди-тѣ язици и, спорядъ горѣрѣченное, разумѣва се че, колкото по добрѣ познаваме и добрѣ разумѣваме щото читемъ и учимъ: толкова по лесно и по основателно се и научваме и наопаки.

Забблежка 6) Спорядъ тове Логическо и естествено начяло, трѣба всекви единъ народъ да изучава всички-тѣ науки и чюжды-тѣ за него язици, а особенно въ начяло-то на ученіе-то си!... трѣба сирѣчь едно учащее се дѣте, *доколкошо е възможно*, сознателно и добрѣ да разбира онова, щото чите и щото учи: то есть, трѣба оно венчко да учи на матерній си и за него разбирателенъ языкъ и защото наши-тѣ съотечественници — Бжлгари до сега не дѣйствовахъ таковимъ образомъ, и ёще нѣкон не дѣйствовать; зт това и си остахъ неучени и необразовани, мжкаръ и дѣща-та имъ доволно време да сж изгубили и губятъ въ училища-та. По многото сирѣчь отъ наши-тѣ съотечественници безумно и срѣщу здравы-тѣ законы на разумъ-тѣ мислехъ, и ёще нѣкон мислятъ; че было по нужно и по полезно да се учятъ чада-та имъ и особенно въ пжрвоначялно-то имъ ученіе, на чюждъ, и за тѣхъ неразбирателенъ ёще языкъ; и то-за да *очюпяшъ* (!) языкъ-тѣ (както тѣ казватъ,) на Гржцки языкъ, или пжкъ да учятъ наустници и псалтиры и Апостолы на Славяно-Русски и за тѣхъ ёще непонятенъ языкъ . . . . . Таковимъ образомъ единъ 15 или 20-годишенъ ученикъ що оставя вещь училище-то, дѣто е изгубилъ, въ едно 10-годишно негли разстояніе, най злато-то време на животъ-тѣ си, едвамъ забралъ малко сознателно да разбира Гржцки, и като училъ до това време *кашо паягалъ* пѣкожъ и другъ наукъ, оставя